

jest sytuacja, gdy w celu uwzględnienia ryzyka, które przyjmuje wystawca opcji w wyniku podjętego zobowiązania, spółka będąca wystawcą opcji może zaksięgować cenę zbycia opcji jako przychód w trakcie roku obrachunkowego, w którym rzeczona opcja zostaje zrealizowana, lub po upływie okresu jej obowiązywania, zamiast zaksięgować ją w trakcie roku obrotowego, w którym nastąpiło zbycie opcji i otrzymana została ostatecznie jej cena, a ryzyko obciążające wystawcę opcji wycenić oddzielnie poprzez utworzenie rezerwy?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Mons
(Belgia) w dniu 8 sierpnia 2016 r. – Docteur De Bruyne SPRL/État belge**

(Sprawa C-445/16)

(2016/C 410/06)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Mons

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Docteur De Bruyne SPRL

Druga strona postępowania: État belge

Pytanie prejudycjalne

Czy zgodna z zasadami sporządzania bilansu ustanowionymi w czwartej dyrektywie Rady z dnia 25 lipca 1978 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek (dyrektywa 78/660/EWG, Dz.U. L 222 z dnia 14 sierpnia 1978 r., s. 11), które to zasady stanowią, że:

- roczne sprawozdanie finansowe winno przedstawiać w sposób prawdziwy i rzetelny stan aktywów i pasywów spółki, jej sytuację finansową oraz wynik finansowy (art. 2 ust. 3 dyrektywy);
- rezerwy na zobowiązania i koszty mają pokrywać straty lub zobowiązania, których charakter jest jasno określony, a których poniesienie według stanu na dzień bilansowy jest prawdopodobne lub pewne, ale nie jest znana ich dokładna kwota lub data wystąpienia (art. 20 ust. 1 dyrektywy);
- wycena musi odbywać się zgodnie z zasadą ostrożnej wyceny, w szczególności:
 - można uwzględniać jedynie zyski zrealizowane do dnia bilansowego;
 - należy uwzględnić wszystkie przewidywalne zobowiązania i potencjalne straty powstające w trakcie danego roku obrotowego lub roku poprzedniego, nawet jeżeli takie zobowiązania czy straty pojawiły się między datą bilansu a dniem, na który został on sporządzony [art. 31 ust. 1 lit. c) pkt aa) i bb) dyrektywy];
- należy uwzględnić przychody i koszty dotyczące danego roku obrotowego, niezależnie od daty płatności takiego przychodu lub poniesienia kosztu [art. 31 ust. 1 lit. d) dyrektywy];
- składniki pozycji aktywów i pasywów muszą być wyceniane odrębnie; [art. 31 ust. 1 lit. e) dyrektywy];

jest sytuacja, gdy w celu uwzględnienia ryzyka, które przyjmuje wystawca opcji w wyniku podjętego zobowiązania, spółka będąca wystawcą opcji może zaksięgować cenę zbycia opcji jako przychód w trakcie roku obrachunkowego, w którym rzeczona opcja zostaje zrealizowana, lub po upływie okresu jej obowiązywania, zamiast zaksięgować ją w trakcie roku obrotowego, w którym nastąpiło zbycie opcji i otrzymana została ostatecznie jej cena, a ryzyko obciążające wystawcę opcji wycenić oddzielnie poprzez utworzenie rezerwy?

Odwołanie od postanowienia Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 8 czerwca 2016 r. w sprawie T-178/15, Kohrener Landmolkerei i DHG/Komisja, wniesione w dniu 9 sierpnia 2016 r. przez Kohrener Landmolkerei GmbH i DHG Deutsche Heumilchgesellschaft mbH

(Sprawa C-446/16 P)

(2016/C 410/07)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Kohrener Landmolkerei GmbH, DHG Deutsche Heumilchgesellschaft mbH (przedstawiciel: A. Wagner, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

- uchylenie postanowienia Sądu z dnia 8 czerwca 2016 r. i wydanie orzeczenia niekorzystnego dla drugiej strony postępowania;
- uwzględnienie sprzeciwu z dnia 23 grudnia 2014 r. zgłoszonego przez wnoszących odwołanie w postępowaniu o sygnaturze akt AT-TSG-0007-01035.

Zarzuty i główne argumenty

W zaskarżonym postanowieniu Sąd wyraził pogląd, że zarzut wnoszących odwołanie dotyczył jedynie nieterminowego przekazania sprzeciwu przez organ krajowy. Jednakże wnoszący odwołanie wskazali również, że ponieśli oni szkodę ze względu na treść art. 51 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia nr 1151/2012⁽¹⁾ oraz że rozporządzenie to jest niezgodne z prawem, gdyż w żaden sposób nie określono w nim, w jakim terminie organ krajowy powinien przekazać sprzeciw wnoszących odwołanie drugiej stronie postępowania. W tym względzie wnoszący odwołanie wskazali, że przepis ten jest błędny, gdyż prowadzi do tego, że w najmniej korzystnej sytuacji wnoszący odwołanie w ogóle nie mogliby złożyć sprzeciwu. Wnoszący odwołanie twierdzą, że Sąd nie wypowiedział się w przedmiocie tej kwestii.

Wnoszący odwołanie podnoszą, że w zaskarżonym postanowieniu Sąd stwierdził jedynie, iż nie zakwestionowali oni w wystarczającym zakresie niezgodności z prawem tego przepisu. Jednakże już w skardze zasygnalizowali oni problem nieprawidłowego ustalenia terminu w art. 51 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia nr 1151/2012. Oznacza to dokładnie, że zakwestionowali oni treść wskazanego przepisu i że według nich prawa przysługujące im jako wnoszącym sprzeciw nie zostały w wystarczającym stopniu zagwarantowane.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. 2012, L 343, s. 1).